

رشد کودک

فروزنده خداجو
تصویرگر: ندا عظیمی

نی نی تپل تپل

سلام! من این جا هستم، توی شکم مامانم.
حالا ۳۸ هفته دارم. خیلی چاق شده‌ام.
دیگر شکل بچه قورباغه نیستم. اندازه‌ی انجیر و گلابی هم
نیستم. حالا من یک نی نی تپل تپل و واقعی هستم.
وای... خیلی بزرگ شده‌ام!
دیگر نمی‌توانم زیاد تکان بخورم. اما بعضی وقت‌ها که حوصله‌ام
سر می‌رود لگد می‌زنم، یا به این طرف و آن طرف چنگ می‌اندازم.
فکر نکنید که من نی نی بدی هستم یا مامانم را دوست ندارم. نه!
من فقط دلم می‌خواهد بازی کنم.
می‌دانم دیگر چیزی نمانده به دنیا بیایم. این را از حرف‌های مامانم
فهمیده‌ام. حالا قلبی دارم که تاپ تاپ می‌زند. دستی دارم که
انگشت‌های کوچکی دارد. گوشی دارم که می‌توانم با آن بشنوم.
اما هنوز نمی‌دانم آن بیرون چه خبر است! فقط می‌دانم که
باید یک کمی دیگر صبر کنم. فقط یک کمی دیگر.
آن وقت به دنیا می‌آیم. مامان را می‌بینم
و به آرزویم می‌رسم.

